

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512407904/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

O der var saameget Guld, saameget Stads, at jeg aldrig kan sige det — Men hun skal og kjøre ud i Dag, paa Landet til hendes Moster, som har gjort — —

»Hvad for en Ulykke har hun gjort? — 5

Hun har gjort Barsel — Er det og en Synd Ma-

ma? —

»Alt hvad saadanne Verdens Børn gjør, er Synd
» — — — Saa hun kunde ikke gaac — Stakkels Barn
» — en Skole-Mester Kone! — Hun skulde endelig 10
»kjøre — til hendes Frue Moster — — Ja Moster mig
»hen, og Moster mig her — Til Pølen og Puten kjø-
»rer saadanne Sminke-Dukker — o. s. v.

Saadanne og andre lige beskaffne Samtaler, maatte daglig igjentagne nødvendig frembringe 15 foromtalte Virkninger hos den lille Christian, helst da de blev saa mægtig understyttede af tre andre Omstændigheder, som vi ikke kan undlade at anmærke, da de har saa væsentlig en Indflydelse paa dens Character og Historie, som her tales om. 20 — Et || var det, at han af Naturen havde faaet et 14 blødt Gemyt, som hver Dag ved Opdragelsen blev gjort blødere — et Hjerte som meget let tog imod Indtryk, men og meget længe bevarte dem — Stræng- 25 heds havde gjort ham frygtsom, og Frygt gjorde ham til et Offer for den første, som vilde bilde ham noget ind, naar det kun var bedrøveligt eller farligt; men den samme Frygt gjorde ham og yderlig betænksom i at forandre de Mæninger, som engang var ham indpræntede — den forhær- 30 dede hans Hjerte imod alle dem, som vilde underrette ham om noget bedre — Et andet var det, at han fra den spædste Alder af var vant til at ansee sin Moder, og alle dem, som hun holdt Venskab med, for ligesaamange aldrig feylende Oracler — 35 Den tredje Omstændighed, som i vore Tanker ikke bidrog lidet dertil; var denne; at Madame Küchlein, ventelig for ikke at besmitte ham, var faldet paa det ulykkelige Indfald, at holde ham saa me-